

Arrest

nr. 144 105 van 24 april 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bosnische nationaliteit te zijn, op 8 december 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 3 december 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 11 december 2014 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 maart 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. GOBERT, die loco advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché S. GRUSZOWSKI, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 9 november 2014 nam de verwerende partij een inreisverbod ten aanzien van de verzoekende partij.

Op 13 januari 2014 diende de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf in, in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet).

Op 3 december 2014 nam de verwerende partij de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de thans bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 13.01.2014 werd ingediend door:

(...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Aan betrokkene werd op 09.11.2014 een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven gepaard gaande met inreisverbod voor twee jaar, hem op dezelfde dag betekend. Hierdoor wordt hij gelast het grondgebied van het Rijk te verlaten en verboden het opnieuw te betreden gedurende twee jaar. Daar dit inreisverbod nog steeds van kracht is heeft betrokkene aldus niet het recht zich op het Belgische grondgebied te bevinden. Om deze reden kunnen de aangehaalde elementen {m.n. dat zijn moeder overleden is, dat hij alhier bij zijn oom verblijft van wie hij ten laste zou zijn, de verwijzing naar art 3 van de Richtlijn 2004/38 en dat tevens zijn grootmoeder overleden zou zijn) niet aanvaard worden als buitengewone omstandigheid.”

2. Ontvankelijkheid

Ambtshalve werpt de Raad een exceptie van niet ontvankelijkheid op bij gebrek aan belang om reden dat de verzoekende partij onder een definitief inreisverbod staat.

De Raad is van oordeel dat het ingestelde beroep onontvankelijk is, bij gebreke aan het wettelijk vereiste belang.

Uit de nota met opmerkingen en het administratief dossier, blijkt dat de verwerende partij op 9 november 2014 een inreisverbod aan de verzoekende partij heeft betekend. De verzoekende partij heeft een beroep tot nietigverklaring ingediend bij de Raad tegen de voormelde beslissing. Bij arrest nr. 144 104 van 24 april 2015 heeft de Raad dit beroep verworpen, zodat deze beslissing derhalve definitief is geworden.

Artikel 1, 8° van de vreemdelingenwet definieert een inreisverbod als volgt: *“de beslissing waarbij de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor een bepaalde termijn wordt verboden (...)”*.

Gelet op bovenstaande dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij het wettelijk vereiste belang ontbeert bij huidig beroep. De verwerende partij mag, ingeval van een eventuele vernietiging van de beslissing, immers niets anders dan – na te hebben vastgesteld dat de verzoekende partij nog steeds in het Rijk verblijft en onder een definitief inreisverbod dat niet werd opgeheven of opgeschort zoals voorzien in artikel 74/12 van de vreemdelingenwet, staat – vast te stellen dat het de verzoekende partij voor de duur van het inreisverbod verboden is in het Rijk te verblijven, zelfs tijdens het onderzoek van een aanvraag tot opheffing of opschorting van het inreisverbod (cf. artikel 74/12, § 4 van de vreemdelingenwet), quod non, en haar aldus geen machtiging tot verblijf kan worden toegekend.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig april tweeduizend vijftien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU